

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

1238

248
b-20

1876

ՃԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

ՔՐԻՍՏՈՆԵՒՆ

ԳԷՊ Ի ՀԱՆԳԵՐՁԵԱԼ ՔԱՂՍՔԸ

6

Ինչո՞ւ որ մե՞տ հո՞ւ Տնայում Կարգի արձանիկ : Հարց
հանդիմանումը ինչ քննարկում : (ԵՔԲ. Ժ.Գ. 14)

Զվիշուհիս

ՏՊԱԿՐՈՒԹԻՒՆ ՏԷՏԵԵՆ

1876

248
Ճ-20

3001

2010

248

Ժ-20

ՃԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

ՔՐԻՍՏՈՆԵՒՆ

ԳԻՊ Ի ՀԱՆԳԵՐՉԵԱԼ ՔԱՂԱՔԸ

12012

Ինչպե՞ս որ ձեռք հասնուի մասնաճիւղի շնորհիւ, հասցէ
հանդիմանելու ինքնաճիւղի: (Եբր. Ժ. 14)

Զմիռնիս

ՏՊԵՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՏԵՏԵԵԸՆ

1876

ՃԱՄԲՈՐԿՈՒԹԻՒՆ
ՔՐԻՍՏՈՆԷՒՆ

ԴԷՊ Ի ՀԵՆԿԵՐՁԵԱԼ ՔԱՂԱՔԸ

Ինչու որ մենք հոս մնայուն քաղաք
չունինք, հապա հանդերձեալը կը
փնտռենք: Երբ. Ժ.Գ. 14:

ՔՐԻՍՏՈՆԷՒՆ կեանքը աս աշխարհիս մէջ շատ
անդամ ճամբորդութիւն կ'ըսուի, կամ մէկ սյանդիստու-
թիւն մը, և որն որ աս փոխաբերութեամբ կը ցուցուի
մեզի Սուրբ Գրոց մէջ. Ինչու որ Կոմարտիստներ
մըն է՞ն էս, կ'ըսէ Գաւիթ ԼԹ. Սաղմոսին մէջ, և հիւր
մը ի՞նչ նախնիներուս պէս: Աւ Առաքեալն ալ կը հաս-
տատէ մեզի մեր բնաբանին խօսքերովը թէ Մէնչ հոս
ճայուն չապա չունինք, հապա հանդերձեալը կը փնտռենք:
Պէտք էր որ մենք շատ անդամ աս կարևոր ճամբորդու-
թիւնը յիշէինք, իբրև մէկ մտածութիւն մը որ շատ
կ'օգնէ մեզի և որն որ մեր յօժարութիւնները այս ու-
նայն և անդաւոր աշխարհէս կը գործընէ, և կը հաս-

39134-67

52429-66-7.

տատէ զանոնք Աստուծոյ և երկնային բաներու վրայ :
Ուստի մեր բնաբանին խօսքերը մտածելով քննենք .

Ա. Մենք հոս մնայուն քաղաք չունինք .

Բ. Եւ ուրիշ գալիք քաղաք մը ունինք .

Գ. Քրիստոնեաները նոյն հանդերձեալը կը փնտռեն :

Եւ Ան որ ըսաւ թէ Ձեր քանի՞նք ուր ոք է , « Իրօքեր-
նէր ալ հոն պիտի ըլլայ » , (Մատթ. Զ. 21) : Երանի թէ
մեր սիրտերը և յօժարութիւնները զգայական և ժամա-
նակաւոր բաներէն կորզուէր , ու երկնային բաներու
վրայ հաստատուէր , երանի թէ մեր զանձը երկիւնքը
ըլլար և մեր սրտերն ալ հոն ըլլային :

Ա. Մենք հոս ճայտուն քաղաք չունինք : Եւ խոհական միտք ունեցողը դիւրաւ կը հասկընայ թէ
ինչ ըսել կ'ուզէ : Ապաքէն քանի՞ փոփոխութեան են-
թակայ են բոլոր երեւիլի արարածները :

Գարնան ժամանակը՝ Տէրը իր հոգին կը զրկէ և երկ-
րին երեսը կը նորոգուի , կարծես թէ բնութիւնը յա-
րութեան տօն մը կը կատարէ , ան որ ձմեռուան ամիս-
ներուն մէջ մեռած էր՝ դարձեալ կենդանութեամբ 'ի
զործունէութիւն կը հրաւիրէ : Ետքը շուտով ամառ-
ուան թառամեցուցիչ ջերմութիւնը կու գայ , և բնու-
թիւնը աւելի նշանաւոր երևոյթ մը կ'ունենայ : Գար-
նան առոյգ կանանչութիւնը հետզհետէ կը կորսուի ,
ծաղիկները կը թառամին , և ստուգները կ'ըսկսին հա-
ստանալ : Հնձոց ժամանակը կը հասնի և Աստուծոյ պար-
զենքը առատութեամբ կը տարածուի , և մարդիկ սոյն
օրհնութիւնները իրենց Արարչին ձեռքէն կ'ընդունին ,

և կը կանչուին՝ ինչպէս ամեն ատեն նոյնպէս ալ Հի-
մա օրհնելու զՆաստուած իր պահպանութեանը և բո-
լոր այս կենաց օրհնութիւններուն համար : Բայց ահա
ձառին պատուները փրցուածին պէս , անոր տերևները
կ'ըսկսին թառամիլ և թափիլ , և մեր պարտէզներուն
թառամեալ տերևները մեր ոտքերուն տակը կոխուելով
մեր կենաց կարճութիւնը և ունայնութիւնը միտքերնիս
կը ձգեն :

Ետքը ձմեռը կու գայ , բնութիւնը մահուան տագնա-
նապի կերպարանք մը առած , մեռելի պատանքի նման
ուրիշ կլիմաներու մէջ . զինքը եղեամի և ձիւն սպի-
տակ հաղուստով ծածկած , մարգուս միտքը կը ձգէ
մահը և դերեզմանը : Այսպէս շարունակ տեղի ունե-
ցած փոփոխութիւնները որոնց տարուէ տարի ենթակայ
է բնութիւնը , մեզ՝ մեր բնաբանին ըսածները բարձրա-
ձայն կը քարոզէ թէ՛ Որդէք մարդկան , զուք հոս
մնայուն քաղաք չունիք :

Տեսնելով որ արեւին տակը տեական բան մը չկայ ,
վերջընենք աչքերնիս զէպ 'ի երկնից հաստատութեան :
Ահա արևը , լուսինը , և անթիւ աստղեր , որոնց շա-
տերը հազարաւոր տարիներէ 'ի վեր իրենց շրջանին մէջ
կը շարժին , երբ ուրիշները հաստատուն կեցած են տի-
եղերաց ընդարձակութեան մէջ Ամնակարողին ձեռք :

Ասոնց վրայով զուցէ մէկը խորհի թէ՛ փոփոխութեան
ենթակայ չեն . բայց մենք կը բանանք Աստուծային
յայտնութեան Գիրքը և կը տեսնենք որ Սաղմոսերգուն
կ'ըսէ Երկնից բոլոր յեռերուց քործուէ : Անոնք պիտի կոր-

անկէ՛ն Բայց որան պէտք կենաս, ու անոնց ամենը լախի պէտք պէտք անոնք: Եւ անոնք պէտք պէտք անոնք: Եւ անոնք անոնք (Սաղմ. չԲ. 25—26): Աւերջնայ Առաքեալն ալ մարերնիս կը ձգէ թէ՛ Տերջը որը քողի պէտք պէտք քայ որ ան արէն երկնքը աստիկ շառաչեալով պէտք անոնք, ու որտեղ անոնք Բունիտ պէտք լո՛ւնին, երկնք ալ ու ինչ քործութեք որ անոր վերջը կը քործեն պէտք այրուին: (Բ. Պետր. Գ. 10): Արդ՝ այս ամեն բաները որ պիտի կորնչին, որչափ մեծ դաս մը կու տան մեզի, որ ասիկայ է թէ՛ Որդիք մարդկան, դուք հոս մնայուն քաղաք չունիք:

Եղբարք՝ կրնանք նաև խիստ աղլու և դիւրիմանալի ուրիշ ձայն մըն ալ լսել որ շարունակ մեզ կ'ըսէ. թէ մենք հոս մնայուն քաղաք չունինք: Աս ձայնը՝ Բուն յարգանք կենան է: Ո՛ր են այն հազարաւոր և միլիոնաւոր մարդիկ երբ՝ որոնք աշխարհիս ստեղծուելէն ՚ի վեր զոյութիւն ունեցան, անոնք գերեզմանին մէջ խորասոյզ եղան: Ո՛ր են այն մեծ և հզօր թագաւորները, բռնաւորները և մարդոց հարստահարողները, որոնց համար դուցէ աշխարհս փոքր գունատ մըն էր իրենց փառասիրութեան խորհուրդները յազեցընելու համար, երկիրներու և ազգերու տիրելով: Աւաղ փառքը և զօրութիւնը որոնց բոլորտիքը շրջապատած էր, սակայն և ոչ դոյզն պաշտպանութիւն կրցան ընել անոնց մահուանը դէմ, և անոնք որ հազարաւոր մարդոց տիրեր էին, վերջապէս իրենց ալ արհաւիրաց թագաւորը՝ այսինքն մահը տիրեց: Ո՛ր են նախկին իմաստասէրները, բանաստեղծները, և ասենարանները, որոնց

գրուածներուն վրայ իրենց ժամանակակիցները կը հիանալին, և հիմա ալ որոնց վրայ հիացած կը կարդան և կը սորվին զանոնք հազարաւոր անձինք: Անոնց անունները միայն մնացեր են պատմութեանց և ջերուն կարգը, և անոնց մարմինները հող և մոխիր դարձած են: Գարձեալ՝ աս ալ կը հարցընենք, ո՛ր են նախկին սուրբերը, նահապետները և մարգարէները, Քրիստոսի Եկեղեցոյն Առաքեալները ու մարտիրոսները ամեն մէկ դարուն: Ո՛ր են Քրիստոսի ճշմարիտ հետևողները, որոնք մեզմէ առաջ կ'ապրէին, և որոնց կեանքը պահուած է Աստուծոյ քովը Քրիստոսի հետ (Վոյ. Գ. 3): Անոնք կը ննջեն ահա գերեզմանին մէջը, յարութեան ան մեծ օրուան սպասելով, և իրենց լուռ դամբաններէն բարձրաձայն կը քարոզեն մեր ականջներուն, թէ՛ Որդիք մարդկան, դուք հոս մնայուն քաղաք չունիք:

Բայց անդամ մըն ալ ինքզինքնուս դառնանք, ո՛հ, մենք ալ հոս մնայուն քաղաք չունինք: Ինչու որ՝ քանի մը սրբնթաց տարիներէն, ամիսներէն կամ օրերէն ետքը, մեր վերջին ժամը պիտի գայ, Մեր որտեղիքը ցնորտի մը պէս կ'անցնենք: Մեր որտեղիքն ուր որտեղ ցնորտի են, ու թէ որ զերթեմով ուրտան ցարէ ըլլան, որտեղին անոնց փառքը աշխարհան ու ցառ է, ինչու որ անոնք շաքով կ'անցնին, ու մենք կը լսուինք: Ասիկայ Մովսէսին վկայութիւնն է 90երորդ Սաղմոսին մէջ:

Ամեն մարմն խոտ է, ու անոր բոլոր մայելութեանը քաշապէ քաշելի՛ն պէտք է, խոտը կը արնայ: Զաղիլը կը խառամի, երբոր անոր վրայ Տերջը հովը կը թէ, իրապոյնէ ժողովաբար

Իսոպ է : Իսոպը կը շարժուի : Կ'ըսէ՛ Տէ-
րը Եսայի մարգարէին բերնովը , (Եսայ . Խ . 6—8) :

Բայց ինչպէս նոյն մարգարէն հոն առիթով մը կը
հարցընէ , մենք ալ հոս կը հարցընենք , Ո՞վ հասարակ
ժեր որոսած լուրի՞ն , ո՞ր Տէրու՞նք Բարոյի՞ն որո՞ն յայտնուեցաւ ,
(Եսայ . ԾԳԻ . 4) : Ո՞վ մտիկ կ'ընէ՛ Տէրոջը ձայնը՝ որ
այսքան բարձր ձայնով կը քարոզէ բոլոր երկրաւոր բա-
ներուն կարճատեւ ըլլալուն վրայօք : Ձե՛նք տեսներ ամ-
բարտաւան մեղաւորներուն բազմութիւնը , որոնք այս
աշխարհիս մէջ , ամենեւին ապագան հնոգալով կ'ապրին :
Շատեր կան՝ որոնք չեն ծածկեր իրենց անհաւատու-
թեան սկզբունքները , և որոնք կը խորհին , կ'ըսեն և
կ'ընեն անանկ բաներ որպէս թէ Աստուած չկայ , և որ-
պէս թէ՛ Աստուածաշունչին դատաստանի օրուան՝ նաև
երկինքին ու դժոխքի վրայ մեզի ըսածները , լոկ առաս-
պելներ են :

Եւ ահա ասոնք են ասոնց ըսածները , Ուտենք , խմենք ,
վայելենք , քանի որ աս կեանքը ունինք , ինչու որ վա-
զը կը մեռնինք : Անոնք չեն կրնար ուրանալ բոլոր
երկրաւոր բաներուն անցաւորութիւնը , բայց յաւիտե-
նական բաներուն ալ չեն հաւատար , և կը միտուեն ու
կը գտնեն իրենց բաժինը միայն հոս երկրի վրայ : Աս
աշխարհը՝ մարմնին ցանկութիւնովը , և աչքերուն ցան-
կութիւնովը և կեանքին գոռոգութեամբը , աս աշխարհը՝
իրեն բոլոր ուսայնութիւններովը , հարստութիւններովը ,
պատիւներովը և հեշտութիւններովը , աս աշխարհը՝ իր
կարծեցեալ առաքինութիւններովը և իրական մեղքերովը

Աս աշխարհը՝ բաւական է անոնց , անոնք ասկէ աւել-
ին չեն ուզեր :

Կան ուրիշները՝ որոնք կը հաւատան Աստուածաշունչի
վարդապետութեանը և մտադիր են ծանրութեամբ մը
կրօնի պատուիրաններուն , նաև կը խոստովանին ալ
որ հոս մնայուն քաղաք մը չունին : Մտատանջութիւնով
և երբեմն աչքերնին արցունքով լցուած կը տեսնեն ,
որ՝ բոլոր երկրաւոր բաները ինչպէս անցաւոր են , և
շատ անգամ արեւին մարը մտնելը , որ իրենց կենացը
մէջ կը տեսնեն , իրենց կեանքին վաղանցիկ երջանկու-
թիւնը կը յիշեցընէ . նաև կը տեսնեն անոնք իրենց քաղ-
ցրադոյն յոյսերու պարսպը ելնելը , և մէկ երկրաւոր
զուարճութիւն մը դալուն՝ միւսը անոնցմէ հեռացած ըլ-
լալը : Մահը անոնց ընտանեացը վրայ դալով , սիրելի
այրը կամ կինը , սիրելի ծնողքը կամ զաւակը , գորովա-
լից եղբայրը կամ քոյրը , կամ հաւատարիմ բարեկամը
կը մտնեն շուտով արագահաս դերեզմանին մէջ : Ուղե-
ւորը աս աշխարհիս ամայի անապատին մէջ ճամբան շա-
րունակելէն կը դադրի , ու խոռովութեան կոհակները և
ձախորդութեան ջուրերը կու գան անոր գլխուն վրայ .
առողջութիւնը և ուժը և ուրիշ ամեն երկրաւոր մի-
թարութիւնները շուտ մը կը փախչին : Ան շատ աղէկ
կը տեսնէ և կ'զգայ հիմա , որ Հոս մնայուն քաղաք մը
չունի : Աս աշխարհը իր անմահ հոգւոյն բազմանքը
չեցընէր , վասն որոյ կը փափաքի և կ'ուզէ խիստ լա-
ւադոյնը որ պիտի գայ :

Երանելի է ան , եղբարք , որ այսպէս անկէ կ'առաջ-

նորգուի, նա միայն կարող է մեր անմահ հոգիներուն փափաքը լեցընել: Երանի անոր որ այս աշխարհի ծակոտ ջուրի գուրերը կը թողու, ուսից մեղաւորաց սրտերուն մէջ ստոյգ միտմարութեան մէկ կամ թին անգամ չիջնար: Երանի անոր որ յոգնած ու բեռնաւորած կ'երթայ Անոր՝ որ կ'ըսէ. Եւ յեղ կը հանդէսընէ՞: Երանելի է ան՝ որ քաղցած ու ծարաւցած կենաց ջուրերուն աղբիւրը կը գիմէ: Երանելի է ան մարդը՝ որ կարող է սառուղիւ ըսել Գաւթի հետ. Ահա քաղցիւրը քաղցիւր է, քաղցիւրը քաղցիւր է, քաղցիւրը քաղցիւր է. (Սաղմ. 1. 2. 9): Եւ սուրբ Պետրոսի հետ՝ Տէր՝ որո՞ւ պիտի երկնէ, որո՞ւ յաւիտեանս կենաց խօսիչ ունի. (Յովհ. 2. 69):

Բ. Այո, իմ սիրելի բարեկամներս, երանելի է այն մարդը՝ որ ճշմարիտ հաւատով և հաստատուն յուսով վերոյիշեալ խօսքերը կրնայ ըսելու: Վասն զի թէ պէտէ մարդը կը խոստովանի՝ թէ ինքը հոս մնայուն քաղաք մը չունի, քայց գիտէ, կը հաւատայ ու ապահով է թէ գալու քաղաք մը կայ, և այժմէն ալ ձեռք բերած է այն քաղաքակցութիւնը, որ դէպ 'ի հոն՝ իբրև իր յաւիտենական տունը կ'երթայ:

Ներքեք՝ որ վայրկեան մը մննք ալ ընկերանանք քրիստոնեայ ուղևորին իր ճամբուն մէջ, և տեսնենք թէ ինչ զգացումներով, ինչ բաղձանքներով, և ինչ յոյսերով անիկա քաջալերուած է այս աշխարհիս ճամբորդութեան մէջ: Ան ճամբան՝ որուն վրայէն կ'անցնի, նեղ ճամբայ մ'է, աջ կողմը և ձախ կողմը ուրիշ ճամբաներ կան, և նոյն ճամբայէն գացողը թէ

որ հոգ շտանի նեղ ճամբուն մէջ կը մոլորի, նաև աատասկներն շատ անգամ կը վիրաւորեն յոգնած ուղևորը. անիկա կ'անցնի կ'երթայ անանկ երկրի մը մէջէն՝ ուր տեղ երևելի և աներևոյթ թշնամիները՝ շարունակ անոր յառաջագիմութիւնը արգիլելու կը փորձեն. օրուան տաքը ու ծանրութիւնը զանիկա սաստիկ կը նեղեն. մութ կայ անոր առջև, և շատ անգամ ալ խիստ գժուարին է անոր այս ճամբայէն չմոլորիլը:

Բայց մի կարծէք, եղբարք, որ ասանկ ուղևոր մը երջանիկ չէ իր ճամբուն վրայ, քանզի մէկ աներևոյթ ձեռք մը կ'առաջնորդէ զանի, այն ձեռքը՝ որ երբեմն իրեն համար խաչին վրայ բևեռեցաւ, այսինքն ամենակարող Փրկչին ձեռքը: Այս ձեռքը կ'առաջնորդէ զանի անվտանգ իր ճամբորդութեանը ամեն գժուարութիւններուն և փորձութիւններուն մէջէն: Անոր ճամբան շիտակ է և կ'երթայ այս աշխարհիս անապատին մէջէն դէպ 'ի հոն, ինչու որ՝ Հոս մնայուն քաղաք մը չունի հասարակական ձեռքը կը փնտռէ: Անիկա այնպիսի քաղաք մը կ'երթայ՝ որ յաւիտենական հիմունք ունի, և որուն ճարտարապետը և շինողը Աստուած է: Բայց կրնայ մէկը հարցընել, թէ արդեօք քրիստոնեայ ուղևորը ինքզինքը չխարեր: Իր յոյսը հիմնուո՞ր է՝ որ ապահով և աներկիւղ ըլլայ: Ինչ պիտի ընէ՝ թէ որ վերջապէս ինքզինքը խարուած գտնէ: Չէ՛, եղբարք, անհար է որ անանկ ըլլայ: Քրիստոնէին յոյսը աւարի վրայ հիմնուած չէ, այլ յաւիտենական վէմին վրայ՝ որ նոյն ինքն Աստուծոյ և անոր անգին խոստ-

մանքներուն վրայ հաստատած է ։ Գրիստոնեան զի-
 տէ թէ Որսն կը հասարայ , և համոզուած է որ՝ Ասորոսած
 կրնայ պահել էրեն առնորոսած բաները մինչև այն օրը . (Բ.
 Տիմ. Ա. 12) ։ Ինչ որ Սուրբ Գիբորը կ'ըսէ էրեն
 Աստուծոյ թագաւորութեանը վրայօր՝ հաստատուալէս
 կը հաւատայ ։ Անիկա կը ճանչնայ աս Տէրութեան
 թագաւոր՝ Տէր Յիսուս Գրիստոսը , որ իր կեանքովը ,
 չարչարանքովը , մահուամբը , յարութեամբը և համ-
 բարձմամբը անոր իր օրհնեալ թագաւորութեան դու-
 ուր բացած է ։ Անիկա կը հաւատայ որ՝ Յիսուս Գրիս-
 տոս է ճամբան , ճշմարտութիւնը ու կեանքը , և ինչ որ Լէւ Վերը
 Կրիստոսը , էրէ ու Անով ։ (Յովհ. Ժ. Գ. 6) ։ Ասան որոյ
 իր փրկութեանը համար ոչ թէ իր յատուկ արդարու-
 թեանը և արժանաւորութեանը կ'ապաւինի , այլ մի
 միայն Գրիստոսի կ'ապաստանի , և անկէ դուրս Աստու-
 ածոյ թագաւորութեանը մտնելու ոչ որ կ'արժանա-
 նայ ։ Իւր աչքը անկած կը նայի շարունակ հաւատքին
 առաջնորդին ու կատարողին Յիսուս Գրիստոսին . (Եբր.
 Ժ. Բ. 2) ։ Որ կը զօրացնէ զանիկա իր ակարութեանը
 մէջ , կը մտիթարէ նեղութեանը մէջ , և անոր սիրտը
 իր յաջողութեան օրերուն մէջ ուրախութեամբ և գո-
 հուցութեամբ կը լեցնէ ։ Գրիստոսեայ ուղեորը առանց
 Գրիստոսի բան մը չկրնար ընել , բայց ամեն բան Գրիս-
 տոսով կրնայ ընել որ կը զօրացնէ զինքը ։ Մեր փրկու-
 թեան Առաջնորդը իր չարչարանքովը կատարած՝ և իւր
 փառաւոր թագաւորութեանը մէջ չարչարանքովը մտած
 է . (Եբր. Բ. 10) ։

Ի. անիկա է իր աշակերտներուն և հետեւողներուն
 եղած ճամբան . Աշխարհի մեջ նեղութիւնս պէտք ունենաւ ,
 ըսաւ Գրիստոս իր աշակերտներուն , բայց Կառնախոր է-
 ղի ։ Ես աշխարհին յաղթեցի ։ (Յովհ. Ժ. Գ. 33) ։ Մերտե-
 ղիք չիտովի , Ասորոսծոյ հասարակէ , ինչի ալ հասարակէ ։
 Ի՞նչ որ ասորոսծոյ շար բնակարաններ կան , ապա ինչ ոչ էս յեղի
 պէտք ըսէ . Լինա կ'երթամ ու յեղի տեղ կը պարտաւորեմ ։ Ես
 ինչ որ երթամ ու յեղի տեղ պարտաւորեմ , նորէն կու գամ՝ և
 յեղ Կառնախորի , որպէս զի սոր որ էս էմ՝ դուստ ալ հոն
 ըլլամ . (Յովհ. Ժ. Գ. 1—3) ։ Ես անա ախն օր էս յեղի
 հետ էմ մինչև աշխարհն վերջը . (Մատթ. Ի. Բ. 20) ։ Ասն
 բաները բարիի գործակից կ'ըլլան անոնց՝ որ Ասորոսծ կը սիրեն ,
 որոնք անոր նախասահմանութեամբ կանչուած են ։ Թէ որ Աս-
 տոսած թեր կողմն է՝ ո՞չ պէտք ըլլայ թեղի հակառակ ։ Ան որ էր
 Որդոսյն չիմայեց , հասաւ թեր ախնան համար ծառանց զանիկա ,
 ալ էնչպէս անոր հետք ախն բաները թեղի շարքիւր ։ Ո՞չ է որ
 Ասորոսծոյ ընդարձակութեան դեմ թեղադիք ըլլայ . Ասորոսծ է
 որ կ'արքայացնէ ։ Ուրեմն ո՞չ է որ կը դատարարուի , Գրիս-
 տոսն է որ թեաա , ճանաչանք ինչ յարութիւն ալ արաա , ու
 Ասորոսծոյ ալ կողմն է . որ նաև թեղի համար բարեխճառութիւն
 կ'ընէ ։ Ուրեմն ո՞չ պէտք զարե թեղ Գրիստոսի սիրեն , որոսո-
 սանքը կամ նեղութիւնը , կամ հաւանքանքը , կամ սո՞վը , կամ
 թերիութիւնը , կամ վրանքը , կամ սո՞ւրը . — աս ախն բա-
 ներուն մեջ՝ ալ աւելի յաղթող կ'ըլլան անոնք՝ որ թեղ սիրեց ։
 (Լուով. Բ. 28—37) ։ Ինչու որ թեր վրանքանկան ինքե-
 նեղութիւնը ինքս թեղ ու շարքանց գաւի յախիբեանկան ա-
 տաւորութիւն կը գործէ թեղի ։ Ասան զի թեղ երկացած բան-

բուն զեւէ նայել, հասցա չէրեցա՞նէրուն, ինչոս որ էրեցա՞ծ
 բաները ժամանակաւոր են, բայց չէրեցա՞նէրը յաւիտեանս .
 (Բ. Արքնթ. Գ. 17—18): Գրիստոնեայ ճամբորդը՝
 Գրիստոսի և անոր Առաքեալներուն ու Մարդարէներուն
 այսպէս և ասոնց նման խօսքերովը կը զօրանայ և կը
 մխիթարուի իր ճամբուն վրայ, որ զինքը զէպ 'ի յա-
 ւիտեանականութիւն կը տանի: Բայց մէկ մթինն ու ահեղ
 ժամ մը տակաւին կ'ըստատէ անոր, կ'ուղեմ ըսել ա-
 նոր մեկնելու ժամը, մահուան ժամը: Սակայն այս
 ժամը՝ որ այնքան ահարկու է անհնազանդ և անհաւատ
 մարդոց, իսկ 'ի մասին ճշմարիտ Գրիստոսի հաւատա-
 ցողին առջև՝ իւր արհաւիրքը կը կորանցնէ: Անիկա
 կարող է ճշմարտապէս ըսել Առաքեալին հետ, Ինչի
 համար՝ սարիւը Գրեթորս է ու մեռնելը օգոստոս: Մէկնելու ու
 Գրեթորսի հետ ըլլալու գաղտնիքն ունենալով, քանզի ան շար ա-
 սելէ աղէկ է: (Փիլիպ. Ա. 21—23): Ո՞ր է ո՞վ մահ՝ քո-
 խայրոցը, որ է ո՞վ քերեզման՝ քո յաղթանակները: Բայց քո-
 հոբելան Աստուծոյ, որ մեղէ յաղթանակն ինչ որայ մեր Տէր
 Յէսուս Գրեթորսի յետովը. (Ա. Արքնթ. ԺԵ. 55—57):
 Յերարի ասոնք յաղթանակող հասարակն խօսքերն են, Ա-
 ռաքեալի մը խօսքեր են, բայց սակայն յաղթութիւնը՝
 որով Գրիստոս բոլոր մահուան ու զերեզմանին յաղ-
 թեց, կը մխիթարէ Գրիստոսի հաւատացող խիստ տկա-
 րը, ինչպէս որ կը մխիթարէ Առաքեալ մը, նաև կը
 մխիթարէ խիստ երեւելի սուրբը: Եղբարք, ճշմարիտ
 քրիստոնէի մը մահուան անկողնոյն բով կեցեր էք եր-
 բէք, տեսած էք զանիկա իր վերջին վայրկեաններուն

մէջ, լսած էք անոր դողգոջուն շրթունքէն հաւատքով
 օրհնութիւն և զօհութիւն մատուցած՝ ուրախութեան
 և խաղաղութեան հատկապէս ձայնը: Ո՞՛հ, թէ որ ա-
 կանատես եղած էք այս բաներուն, ուրեմն զիսէք թէ
 ճշմարիտ քրիստոնեան ինչպէս երջանիկ կրնայ մեռ-
 նիլ: Ահա ընկերացանք քրիստոնեայ ճամբորդին իր ճամ-
 բուն վրայ այս աշխարհիս մէջ: Յայտնի է որ անի-
 կա հոս մնայուն քաղաք մը չունի, հապա կայ ուրիշ
 քաղաք մը որ զէպ 'ի հոն ճամբորդութիւն կ'ընէ: Ա-
 յո՛ւ, կոյ մէկ հանդերձեալ քաղաք մը, կենդանի Աս-
 տուծոյ քաղաքը. կոյ մէկ երկնային Երուսաղէմ մը, և
 հրեշտակաց մեծ ընկերութիւն մը. կոյ մէկ ընդհանուր
 անդրանկաց ժողով մը որոնք երկինքը կենաց Գրքին
 մէջ գրուած են. կոյ մէկ մեծ բազմութիւն մը որն որ մեկը
 չկրնար համբել, բոլոր աղբերէն՝ ու ցեղերէն և ժողովուրդնե-
 րէն՝ ու լեզուներէն որոնք ամբողջ առջևը ու Գառնուսիէն առ-
 վըը կեցած են՝ ճերմակ հանդերձներ հագած և յետեւին արժա-
 սեկներ բռնած, և մեծայայն ի՛նքնապէն և ի՛րեն. Փրկու-
 թիւն մեր Աստուծոյ՝ որ ամբողջ վրայ ինչ նստի, ու Գառնուսիէն
 Աստուծոյ ճերմակ հանդերձներ հագած են՝ ո՞վ են, և ո՞ւսկեց
 էլան: Աստուծոյ մեծ նեղութեան ինչ քան, որ էրենց հանդերձնե-
 րը լուսացին, և զանոնք Գառնուսիէն արիւնովը ճերմացուցին: Ա-
 նոր համար Աստուծոյ ամբողջ առջևն են, և էրեն ինչ ծարարեն
 ցորէի՝ ու գեղեր իր դաճարին մեկը, և ամբողջ վրայ նստողը էր
 վրանը պիտի դաճած անոնց վրայ: Այստեպէս ու պիտի ա-
 նօթեանն ու ու ծարարին, ու ալ արեւը իսկ մեկ քառնութեան մը
 անոնց վրայ պիտի էնայ, իսկ ան զի Գառնուսիէն որ ամբողջ մեկը

է, պիտի հովուէ զանոն, ու կենդանի լուրերու աղբիւրները պիտի առաջնորդէ զանոն, և Ասորոսած բոլոր արջոտները պիտի սրբէ ունոց աչքերէն. (Յայտ. Ի. 9—17): Եղբարք, այսպէս է ուղևորին ճամբուն շնորհը. այս է յաղթութիւնը՝ երկար և խիստ պատերազմելէն ետև. խնդուութիւն՝ արտմութենէ ետև, այս է անոնց հարուստ և առատ հունձքը՝ արցունքով սերմանած, լայլով զայն, պատուական սերմ բերին, և հիմա խնդութեամբ կու գան իրենց որաները հետերնին բերած: Ա՛լ աւելի ինչ ըսեմ, ասիկա է սրբոց յախտեանական հանդիսարը, ասիկա է անոնց երջանիկ վիճակն ու ժառանգութիւնը լուսոյ մէջ, ասիկա է ան՝ Որ ոչ չէր տեսեր, և ոչ անձ չէ լսեր, ու մարդու սրտին մէջ չէ ինչեր, Ասորոսած շնորհ սիրտներուն պարտաւորեց: (Ա. Կորնթ. Բ. 9): Երանի թէ կարող ըլլայինք անգամ մը երկինքին ներսի դին եղած խաղաղուէտ օթեանները տեսնելու: Որով որչափ պիտի կազդուրէինք և զօրանայինք մեր ճամբորդութեան մէջ, և որչափ պիտի մտիթարուէինք քաջալերուած առաջ երթալու այն նեղ ճամբուն մէջ, ուր որ ճամբորդութիւն ըրած՝ Ամեն ծանրութիւնը մեր վրայէն մեկտէ յետէ: Եւ մեղ յիշուալ պարտաւոր մեղքը. ու համբերութեամբ վազենք մեր առջևը դրոսած ասպարեղէն բնաւորը. (Եբր. ԺԲ. 1):

Տէրը՝ որ մեր տկարութիւնը կը ճանչնայ, և կը շնորհէ ատեն ատեն իր հաւատացեալ ճամբորդներուն, Գալուա շնորհներն զբոսորդներուն մէկ հոմը. (Եբր. Զ. 5): Որ աւելի մեծ փափաք ունենան աճապարելով Գեղ չէ

նպատակն, Յիսուս Քրիստոսով եղած Ասորոսած վերին կոչման ճրջանակէն հասնելու. (Փիլիպ. Գ. 14). և աւելի փութաջան փնտռելու այն քաղաքը որ պիտի գայ:

Գ. Ինչպէս որ մենք հոս ծնայուն Գալուա շնորհներէն կը փնտռենք: Ինչպէս պէտք է փնտռել այս քաղաքը որ պիտի գայ: Այս հարցման իբր պատասխան պէտք է որ աչքերնիս դարձնենք դէպ ՚ի այն ճամբան ուսկից քրիստոնեայ ուղևորը կ'երթայ: Մենք արդէն տեսանք թէ ասիկա նեղ ճամբայ մըն է: Եւ ինչո՞ւ համար նեղ է. քանզի ասպարեղութեան և հասարակ ճամբան է. և ու ճամբան զգայատէր մարդուն՝ բնաւ հաճոյական և ընդունելի չէ: Աս ճամբուն բերանը դուռ մը կայ, որուն համար ինքը Տէրն մեր Յիսուս Քրիստոս կը վկայէ թէ անիկա նեղ է: Գրանդ վրայ՝ թէ որ ինձ կը ներէք այլաբանօրէն խօսիմ, սա խօսքը կը կարգանք. Ապարեղութեան ու դարձի ելէք. (Գործ. Գ. 19):

Թէ որ մեկը կ'ուզէ իմ ետեւէս գալ, ինչ էր ունց ուրանայ և ասին օր էր ինչը վերցնէ, ու իմ ետեւէս գայ. (Ղուկ. Թ. 23): Ասանկ մէկ դռնէ մը՝ որ դէպ ՚ի նեղ և դժուարին ճամբան կը տանի, շատերը թիկունքնին կը դարձնեն: Այսպիսի մարդիկ չեն յօժարիր զխոսովն մեղաւոր սեպուելու ինչպէս որ իրօք անանկ են, նաև իրենց հոգիներուն փրկութիւնը՝ իբրև մէկ ձրի և գերազոյժ շնորհաց պարզև մը ընդունելու:

Անոնք կը կարծեն թէ՛ սակաւ ինչ ունին այն արդարութիւնը և արժանաւորութիւնը որ կարող կ'ընէ զիրենք բարեպաշտ արամութեան և ապաշխարութեան նեղ.

գրանը առջևէն անցնելու և կենաց ճամբան մտընելու՝ ուրիշ դռնէ մը : Բայց չկայ ուրիշ դուռ մը , և ոչ ալ ուրիշ անցք մը հանդերձեալ քաղաքը մաննելու : Ամենքն ալ աշխարհիս ստեղծուելէն ՚ի վեր աս ճամբէն գացին , ամենքը հիմա ալ անկէ կ'երթան , ամենքն ալ ապաշխարութեան այս նեղ դռնէն ներս մտած են : Եւ ինչպէս որ դուռը նեղ է , անանկ ալ հասնան նեղ է . մեր փրկչին յայտնի ըսածին , և բոլոր ճշմարիտ քրիստոնէից փորձառութեանը համեմատ :

Ճշմարիտ և սրտանց զըջումը՝ վայրկենական դործ մը չէ , այլ անիկա քրիստոնէին կենացը մէջ՝ մինչև վերջը պիտի շարունակուի : Վասն զի քրիստոնեան թէպէտև ազատուած է մեղքին իշխանութենէն բայց անիկա դեռ բոլորովին ազատ չէ անկէ մնացած ապականութիւններէն : Նա՛ ոչ միայն դարձի եկած և զըջացած անառակն է՝ որ ապաշխարութեան արտասուք կը թափէ , այլ նաև հաւատացեալ և հաստատեալ քրիստոնեայ է , որ և մեծ փափաք ունի կենաց ճամբուն մէջ քալելու : Անիկա կը գտնէ ամեն օր մէկ օրէնք մը իր անդամներուն մէջ , որ իր մտացը օրէնքին դէմ կը մտաքառի , և շատ անգամ կ'ստիպուի աղաղակելով ըսել , Ինչ խղճալի մարդ է՛ ես , ո՛վ զիս պիտի ազատէ աս մահացումարմենէն . (Հուովմ. Ի. 24) : Քրիստոնէին կենացը մէջ ապաշխարութեան և անձնուրացութեան կրթութիւնները ոչ երբէք դադրելու են , և որչափ նա շատ մտանայ երկնից , այնչափ աւելի կ'ըզգայ նա՝ հոգեւորապէս միշտ յօժար ըլլալու հարկաւորութիւնը , և իր սիրտը ու բաղ-

ձանքները Աստուծոյ և յաւիտենականութեան վրայ հաստատելու . նաև ապաշխարութեան կրթութիւններուն վրայ աւելցընելու է հասարայ կրթութիւնները , ու ասոնք դժուարին են :

Հաւատով՝ քրիստոնեան կը յաղթէ աշխարհի , մարնոյ և սատանայի փորձութիւններուն , հաւատով՝ ձեռք կը ձգէ Յատեանական կեանք որուն որ կանչուած է . (Ա. Տիմ. Զ. 12) : Հաւատով՝ կարող կ'ըլլայ աւելի աղէկ սեպել Աստուծոյ ժողովուրդին հետ չարչարուիլ , քան թէ մեղաց ժամանակաւոր զուարճութիւնը վայելել՝ Քրիստոսին նախատիրքը՝ աշխարհիս բոլոր դանձերէն վեր հարստութիւն համարելով : Հաւատով կ'ըստանայ նա Աստուծոյ խոստումները , հաւատով կը քալէ այն յաւիտենական կենաց առաջնորդող նեղ ճամբուն մէջ . արթուն է աղօթք ընելու մասին , և հաւատարմութեամբ իր պարտաւորութիւնները կը կատարէ : Մէկ խօսքով քրիստոնէին կեանքը հասարայ կեանք մըն է : Անիկա հոս մնայուն քաղաք մը չունի , անիկա օտարական մըն է և ճամբորդ մը երկրի վրայ , և կը փափաքի լաւադոյն գաւառի մը , որ երկնաւոր է , ուր աեղ Աստուած քաղաք մը սլաորաստեր է անոր համար : Աս քաղաքը կը փնտռէ ան , անոր հաւատոյ աչքերը՝ դէպ ՚ի ան քաղաքը կընային . անիկա դէպ ՚ի իր տունը երթալու պէս առաջ կը փութայ՝ երկնային Երուսաղէմը , ճամբուն վրայ այսպէս երկելով .

Արթնցիկ ո՛վ հոգիս ջանք ըրէ անկասկած ,
Եւ փութով ել առաջ մի՛ կենար դու թմբած .

Երկնաւոր ասպարէզ կը խնդրէ քոյդ նախանձ,
Որ անմահ թագ զլիտոյդ քեզ մնայ պատրաստած :

Այսպէս, սիրելի բարեկամ, քրիստոնեան կը փնտռէ քաղաք մը որ պիտի դայ : Գիտեմ որ այս երկնաւոր քաղաքը փնտռելու կարեւոր նիւթին վրայօք շատ բան կրնայի խօսիլ . բայց այս քեզ խորհրդածութիւններս պիտի սեպուին մի միայն իբրև հարեանցի օրինակեալ յիշատակութիւն մը ուղևորին՝ իր օրհնեալ հայրենիքը մատամբ ցուցընելով անոր, և քաջալերել զայն՝ որ փնտռէ զանիկա, և անոր յատկացեալ ճամբով՝ այսինքն զղջումով և հաւատքով փնտռէ : Միայն թէ մէկ խորհրդածութիւն մըն ալ կ'ուզեմ ընել՝ որ է այս . Ան որ մինչ վերջն ին հասնէրէ, անիկա պիտի աղբի . (Մատթ. Ժ. 22) : Եւ ան՝ որ մինչ ի մահ հասարարիէ, կենաց պահը պիտի ընդունի . (Յայտ. Բ. 10) :

Եղբայրներ՝ արժան է որ այս կենաց պսակը պատեալ բազմելով ձեռք բերենք . ինչ ունինք մենք այս աշխարհիս մէջ՝ որ մեզ մեր յաւիտենական ճամբուն մէջ քաջալերէ և մխիթարէ թէ որ այն օրհնեալ յաւիտենական կենաց յոյսը չըլլայ : Մենք օտարականներ և ճամբորդներ ենք հոս երկրի վրայ, և մնայուն քաղաք չունինք, հապա հանդերձեալը կը փնտռենք : Եւ ս՛հ, զորչափ մխիթարական բան է այս ունայն և անցաւոր աշխարհիս մէջ զիտնալը՝ որ Մէկ Իսկուսի մը կայ, որուն մէջ բնաւ փոփոխութեան կամ դատաւարութեան չունի մը . (Յակ. Ա. 17) : Եւ անանկ քաղաք մը՝ որ յաւիտենական հիմեր

ունի, և որուն ճարտարագետը ու արարիչը Աստուած է : Ո՛րչափ քաղցր և մխիթարական է այս՝ քրիստոնեայ ճամբորդին որ մէկ օրհնեալ մը ունի, օրհնեալ և յաւիտենական օթեան մը որ դէպ ՚ի հոն կը փութայ : Ի՛նչ անողատմելի մխիթարութիւն է զիտնալը՝ որ այս աշխարհիս մըրկայոյդ ովկիանոսին վրայ կայ մէկ նահանգնորտ մը . ուր վերջապէս մենք պիտի մտնենք, և պիտի հանգչինք յաւիտեան . այս յաւալից և մեղսալից կենաց փոթորկահար ալիքներէն :

Եղբարք, մեր բնարանին խօսքերը մեզի ալ յարմարցընենք, եղբակացութիւնը ընելէս առաջ : Բնաւ մեզմէ մէկը՝ հոս մնայուն քաղաք չունի : Այսօր առողջութեան և մեր կենաց ծաղիկ հասակին մէջն ենք, բայց ամենին ասպահովութիւն չունինք թէ վաղն ալ այսպէս պիտի մնանք . վաղը կամ մէկ ամիսէն, կամ մէկ տարիէն և կամ ցուցէ քանի մը դիւրաստահ տարիներ անցնելէն ետեւ, վերջապէս մահուան ան մեծ ժամը պիտի դայ : Եւ ի՛նչ կը կարծէք դուք թէ պիտի զղաք այն ժամուն մէջ : Ի՞նչ պիտի զղաք երբ մահուան անկողնոյն վրայ պառկած՝ մեր բազկին զարկը շուտ մը կենայ ու ալ չը զարնէ, երբ մեր աչքին լոյսը մութ խաւարով մը ծածկուի, և մահուան ցուրտ քրտինքները հոգիին տաղնապը յայտնէ, որ նա կ'ի՛նչ ու կը թռչի հոգիներուն յաւիտենական աշխարհին մէջ :

Եղբարք, մահուան ժամը մեծ ժամ մըն է, բայց ալ աւելի մեծ է յաւիտենականութիւնը որ անոր ետեւէն կու կու գայ : Մենք հիմա անոր վրայօք մտադիր չենք :

բայց ասիկա ճշմարիտ է որ մահը ու յախտենականութիւնը, երեւելի և ահարկու բաներ են: Մենք հիմա կենաց միութարութիւնները կը վայելենք, որոնք շուտ մը կ'անցնին. Ինչո՞ւ որ բան մը չբերինք աշխարհ, ու յայտնի է որ չենք կրնար անկէ բան մը Գանել. (Ա. Տիմոթ. Զ. 7): Մահը մեզ պիտի զրկէ բոլոր երկրաւոր միութարութիւններէն և թէ որ մենք դանձած չենք՝ մեզի համար դանձ մը երկինքին մէջ, խեղճ և ողորմելի պիտի մնամք յախտեանս:

Եղբարք, մենք պիտի մեռնինք, բայց մեր հոգիները անմահ են, երբէք պիտի չմեռնին այլ յախտեան ասարելու են, և այս հոգիները կարօտ են փրկութեան: Աստուծոյ յախտենական Որդին Քրիստոս՝ յերկնից իջաւ մեր անմահ հոգիները փրկելու համար: Կ'ուզե՞նք փրկել զանիկայ, կ'ուզե՞նք որ երջանիկ մեռնինք. կ'ուզե՞նք որ միութարութիւն մահուան ժամուն մէջ, կ'ուզե՞նք որ յախտենական կեանքը մանենք, կ'ուզե՞նք որ ընդունուինք Լոյսի մեջ բնակող ոտքերուն վէճակին հանակէց ըլլալու արժանաւոր. (Վող. Ա. 12): Կ'ուզե՞նք որ հանգչինք մեր պանդխտութեան ներքութիւններէն և վտանգներէն՝ երկնից խաղաղաւէտ օթեաններուն մէջ: Ո՛հ, սիվ չուղեր ասոնք: Բայց հոգ կ'ընենք միթէ աս բաներուն վրայօք, կը փնտռենք արդեօք այն երկնային քաղաքը: Այս մեղսալից աշխարհը դառնացած է մեզի իր ամեն զբօսանքներովը և աղմուկներովը: Մեր սիրտն ու յօժարութիւնները երկնային բաներու վրայ դրած ենք, կը փնտռենք այն վերին բաները, Ուր որ Բերնարդոս կը

նորի Աստուծոյ աջ կողմը (Վող. Գ. 1): Կը մտնենք ան նեղ ճամբան զղջումով, և կը քալե՞նք հաւատքով ան նեղ ճամբուն մէջ՝ որ մեզ կ'առաջնորդէ դէպ'ի յախտենական կենաց: Կը հրաժարինք աշխարհէն և անոր մէջն եղած բաներէն աչքի, մարմնոյ ցանկութիւններէն, և այս կենաց հպարտութենէն: Մեր ուրախութիւնը Տէրօջը վրայ է, և անիկա է մեր Փրկիչը ու զօրութիւնը՝ Սուրբ և քաղցր հաղորդակցութիւն մը ունինք Աստուծոյ հետ աղօթքի մէջ: Անոր խօսքը ճրագ է մեր ոտքերուն և լոյս մեր շաղկապը: Ամեն օր՝ մեր Տէրօջը Յիսուս Քրիստոսի շնորհաց և զիտութեանը մէջ աճիլ կը խնդրենք: Անոր քաղցր լուծը՝ նաև թեթև բերք վրանիս առած ենք: Մէկ խօսքով՝ մեր ընթացքը դէպ'ի երկինք կ'առաջնորդէ զմեզ: Եղբարք՝ Փորձեցէ՛ք յեր անյերբ թէ հասարակ մեզն է՛ք, բնեցէ՛ք յեր անյերբ. (Բ. Վորնթ. Ժ. 9. 5): Եւ թէ որ դուք քննելու ըլլաք, և չլինաք ստորաստիան կերպիւ աս ամեն հարցմանց պատասխանել — կանկ առէք մէյ մը ձեր ճամբուն վրայ, ու մտիկ ըրէք շնորհաց ձայնին՝ որ զձեզ զըջման կը հրախրէ: Փութացէ՛ք որ ձեր հոգիները փրկուին դեռ Տէրօջը օրը գիշերուան զողի պէս ձեր վրայ չհասած, (Ա. Թեսաղ. Ե. 2):

Եւ ի՞նչ ըսեմ անոնց՝ որ խաղաղութեան և կենաց ճամբուն մէջ քալելու պատրաստ են, նաև կը փափաքին փնտռել այն քաղաքը որ պիտի գայ: — Մտիկ ըրէ՛ք ինչ կը գրէ երանելին Պօղոս Թեսաղոնիկեի քրիստոնեայ ճամբորդներուն:

Ամն արեմն սարսի եղևէ: Անդրադար աղբէր լըբէ: Ամն
բանն զի գոհասիւնն որսէ, ինչոս որ այս է Ասորոշոյ կաճ
իւր Գրեարտ Յիսասով յեր իբոյ: Սորբ շոքին մի մարէ: Սորբ
Մարգարեանիւնները մի արհամարիւր: Ամն բանն զորջեցէ,
Բարին անոր բաննցէ: Ամն տեսիլ իւր բաններն եր կեցէ:
Ե- ինչը իտղադասիւնն Ասորոշը յիւր Բուրովին սորբ ընէ,
— յեր Բուր հոգին և շունչը ու մարմինը անարար պահանք մին-
չն մեր Տէր Յիսասով Գրեարտի գուր արեմնը: Հասարակիւր
անն որ յիւր կանչեց, որ ինչը պէտքի կարարի ալ: (Ա. Թեաաղ,
Ե. 16—24):

1138

<< Ազգային գրադարան

NL0029187

1238

hux

